Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26896
Copyright: Admont, Benediktinerstift

officii uideam oblitus. Hic iam supe q spes porrigat.
In uno tm cardine posita abire ereb; humanis q
gressimi uolum. Est uidet magna in ipso ope incess
ra. ad illicendas mtes hoiu ingens honesta potn
tia. e pulchritudo aios ecu fundit. ad deuinctos ad
mirato luminis fulgoris vi rap. At multa h modo
da oriunt. ut tutior e uita meliorib; amorq; ad
sedin bonorq uiducia erasq; sectior q innocentia.
q gta mens psequr: fuisset enim iniqssima rerum natu
si h tm bonu miseru anceps sterile fecisset.
S; illud intuere an ad ista uiuente q sepe tuta ac fa
cili datus p saxa rupes feris ac serpentib; ob
sessu tu. fueris tus. Non ido pse n e expetendu.
cui aliq ect q; emolimtu hret. fere enim pulcher
rima q; mutus ab emptaris comtata s domib;
s; illas thunt ipsa pcedt. Non dubiu e qn h hu
mani gnis domiciliu circuit sol ac lune uicib
suis tepet qn altu calore alant corpa tre relax
ent imodici humores pmant alligantur oia
hyemis tstica frigat. Altu tepe efficaci penetrbi
li regat mattas frugu qn ad h celu fecundtas
humana respondeat. qn ille annu obseruabile
fecit circuactu suo. Heo m se minorib; se spa
cius flectens. Ut tm dethas ista n erat ipse
sol idoneu oculis spectaculu digq; adorari
si tm preteriret. Non erat digna suspectu luna
si ociosu sydus tm sereret. Ipse mundus q
tos p nocte ignes suos fudit. tm stellae inu
mabilu refulsit. q n intentu in se tenet. qs s ista
te cu mirat p dee cognat. Aspice ista tamo sup
no cetu labentia q ad m uelocitate sua subspe